

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ ยากอบ

หนังสือยากอบนี้ได้เขียนขึ้นในปีค.ศ. 45 ถึงคริสเตียนชาวยิวที่กระจัดกระจายไปจากกรุงเยรูซาเล็ม ผู้ที่เขียนจดหมายฉบับนี้ไม่ได้เป็นน้องชายของยอห์น (กจ 12:1-2) แต่อาจจะเป็น ยากอบน้องชายขององค์พระผู้เป็นเจ้า (กท 1:19) ซึ่งได้พูดถึงยากอบในมัทธิว 13:55 พร้อมกับโยเสส ซีโมน และยูดาหรือยูดาซึ่งเป็นผู้ที่เขียนหนังสือยูดาส ยากอบเป็นผู้นำในการประชุมปรักษาที่กรุงเยรูซาเล็ม (กจ 15:2, 13-21) ท่านได้รับเชื่อหลังจากที่พระเยซูถูกตรึงไว้บนกางเขน (ยน 7:5)

หนังสือเล่มนี้สอนถึงเรื่องความเชื่อกับการประพฤติ ความบาปของลิ้น และการรักษาให้หายจากโรคโดยการอธิษฐาน

คุณค่าของการทดลองและการทูลขอสติปัญญา

1 ยากอบ ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระเยซูคริสต์เจ้า คำนับ พงศ์พันธุ์ สิบสอง ตระกูลที่กระจัดกระจาย อยู่ นั้น 2 พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายตกอยู่ในการทดลองต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดีทั้งสิ้น 3 เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า การทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความเพียร 4 และจงให้ความเพียรนั้นกระทำจนสำเร็จ เพื่อท่านทั้งหลายจะสมบูรณ์ ครบถ้วน ไม่ขาดสิ่งใดเลย 5 ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้นทูลขอจากพระเจ้า ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้นและมีได้ทรง

ตำหนิ และจะทรงประทานให้แก่ผู้นั้น 6 แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าหวั่นไหวเลย เพราะว่าผู้ที่หวั่นไหวก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา 7 ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย 8 คนสองใจเป็นคนไม่มั่นคงในบรรดาทางทั้งหลายที่ตนประพฤตินั้น 9 ให้พี่น้องที่ต่ำต้อยชื่นชมยินดีในการที่ทรงเซ็ดชูเขา 10 และคนมั่งมีก็จงชื่นชมยินดีเมื่อถูกทำให้ต่ำลง เพราะว่าเขาจะต้องล่องลပ် ไปจุดดอกหญ้า 11 เพราะทันทีที่ตะวันขึ้นพร้อมด้วยความร้อนอันแรงกล้า มันก็กระทำให้หญ้าเหี่ยวแห้งไป และดอกหญ้าก็ร่วงลง และความงามของมันสูญสิ้นไป คนมั่งมีจะเสื่อมสูญไปตามทางทั้งหลายของเขาเช่นนั้นด้วย 12 ความสุขย่อมมีแก่คนนั้นที่สู้นทนการทดลอง เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์

พระเจ้าไม่เคยล่อลวงผู้ใด แต่เราจะค้นหาของตัวเราเองที่ล่อลวงเรา

13 เมื่อผู้ใดถูกล่อลวงให้หลง อย่าให้ผู้นั้นพูดว่า □พระเจ้าทรงล่อลวงข้าพเจ้าให้หลง□ เพราะว่าความชั่วจะมาล่อลวงพระเจ้าให้หลงไม่ได้ และพระองค์เองก็ไม่ทรงล่อลวงผู้ใดให้หลงเลย 14 แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อลวง เมื่อค้นหาของตนเอง ชักนำไปให้กระทำผิด แล้วตัวก็กระทำตาม 15 ครั้นค้นหาเกิดขึ้นแล้ว ก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปโตเต็มที่แล้ว ก็นำไปสู่ความตาย 16 พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า อย่าหลงผิดเลย 17 ของประทานอันดีทุกอย่าง และของประทานอันเลิศทุกอย่าง ย่อมมาจากเบื้องบน และส่งลงมาจากพระบิดาแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระบิดาไม่มีการแปรปรวน หรือ ไม่มี

เงาอันเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง 18 พระองค์ได้ทรงให้เราทั้งหลายบังเกิดโดยพระวาทะแห่งความจริงตามน้ำพระทัยของพระองค์ เพื่อเราทั้งหลายจะได้เป็นอย่างผลแรกแห่งสรรพสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสร้างนั้น 19 ดังนั้น พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงให้ทุกคนไวในการฟัง ช้าในการพูด ช้าในการโกรธ 20 เพราะว่าความโกรธของมนุษย์ไม่ได้กระทำให้เกิดความชอบธรรมอย่างพระเจ้า 21 เหตุฉะนั้น จงถอดทิ้งการโสโครกทุกอย่าง และการชั่วร้ายอันดาษดิน และจงน้อมใจรับพระวาทะที่ทรงปลุกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้

จงเป็นทั้งผู้ฟังและผู้ประพฤติตามพระวาทะ

22 แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนประพฤติตามพระวาทะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการล่องลอยตนเอง 23 เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวาทะ และไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา 24 ด้วยว่าคนนั้นแลดูตัวเองแล้วไปเสีย แล้วในทันใดนั้นก็ลืมว่าตัวเป็นอย่างไร 25 ฝ่ายผู้ใดที่พิจารณาดูในพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพอันดีเลิศ และดำรงอยู่ในพระราชบัญญัตินั้น ผู้นั้นไม่ได้เป็นผู้ฟังแล้วหลงลืม แต่เป็นผู้ประพฤติตามกิจการนั้น คนนั้นจะมีความสุขในการของตน

ความเชื่อแท้

26 ถ้าผู้ใดในพวกท่านดูเหมือนว่าเคร่งครัดในความเชื่อ และมีได้เห็นยวร้าย ลึน ของตนไว้ แต่ล่องลอยใจของตนเอง การเคร่งครัดในความเชื่อของผู้นั้นก็ไร้ประโยชน์ 27 การเคร่งครัดในความเชื่ออย่างบริสุทธิ์ ไร้มลทินต่อพระพักตร์

พระเจ้า และพระบิดานั้น คือการเยียมเยียนเด็กกำพร้า พ่อ และหญิงม่ายที่มีความทุกข์ร้อน และการรักษาตัวให้พ้นจากราคีของโลก

2

ความรักแท้ก็ปราศจากการเลือกที่รักมักที่ชัง

1 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า การเชื่อในพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงส่งราศีนั้น อย่าให้เป็นด้วยการเลือกหน้าคน ² เพราะว่าถ้ามีคนหนึ่งสวมแหวนทองคำ และแต่งตัวด้วยเครื่องแต่งกายอย่างดีเข้ามาในที่ประชุมของท่าน และมีคนจนคนหนึ่งแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าขอมซ่อเข้ามาด้วย ³ และท่านสนใจคนที่สวมใส่เครื่องแต่งกายอย่างดี และกล่าวแก่เขาว่า □ เชิญท่านนั่งที่นี่ ในที่อันดีเถิด □ และท่านก็พูดกับคนจนนั้นว่า □ แกลงยืนอยู่ที่นั่น □ หรือ □ จงนั่งแทบที่รองเท้าของเราเถิด □ ⁴ พวกท่านเองมิได้ลำเอียง และกลายเป็นผู้วินิจฉัยด้วยใจชั่วหรือ ⁵ พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า จงฟังเถิด พระเจ้าทรงเลือกคนยากจนในโลกนี้ ให้เป็นคนมั่งมีในความเชื่อ และให้เป็นทายาทแห่งอาณาจักร ซึ่งพระองค์ทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่รักพระองค์มิใช่หรือ ⁶ แต่ท่านทั้งหลายได้ดูถูกคนจน ไม่ใช่คนมั่งมีหรือที่กดขี่ท่านและลากตัวท่านไปขึ้นศาล ⁷ ไม่ใช่เขาเหล่านั้นหรือที่สวดประมาทพระนามอันประเสริฐซึ่งใช้เรียกท่าน ⁸ ถ้าท่านทั้งหลายกระทำให้สำเร็จตามพระราชบัญญัติแห่งพระมหากษัตริย์ตามพระคัมภีร์ที่ว่า □ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง □ แล้ว ท่านทั้งหลายก็ประพฤติดีอยู่ ⁹ แต่ถ้าท่านทั้งหลายเลือกหน้าคน ท่านก็กระทำความบาป และตามพระราชบัญญัติ ท่านก็เป็นผู้ละเมิดแล้ว ¹⁰ เพราะว่าผู้ใดรักษาพระราชบัญญัติได้ทั้งหมด แต่ผิดอยู่

ข้อเดียว ผู้นั้นก็เป็นผู้ผิดพระราชบัญญัติทั้งหมด 11 ด้วยว่า พระองค์ผู้ได้ตรัสว่า □อย่าล่วงประเวณีฟัวเมียเขา□ ก็ได้ตรัสไว้ด้วยว่า □อย่าฆ่าคน□ แม้ท่านไม่ได้ล่วงประเวณีฟัวเมียเขา แต่ได้ฆ่าคน ท่านก็เป็นผู้ละเมิดพระราชบัญญัติ 12 ท่านทั้งหลายจงพูดและจงกระทำเช่นผู้ที่ จะได้รับการพิพากษาด้วยพระราชบัญญัติแห่งเสรีภาพ 13 เพราะว่าผู้ที่ไม่แสดงความเมตตาขอมจะได้รับการพิพากษาโดยปราศจากความเมตตา แต่ความเมตตาขอมก่อให้เกิดความชื่นชมยินดีมากกว่าการพิพากษา

ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว

14 พี่น้องของข้าพเจ้า แม่ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่มีการกระทำ จะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อจะช่วยผู้นั้นให้รอดได้หรือ 15 ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดเปลือยเปล่า และขาดแคลนอาหารประจำวัน 16 และมีคนใดในพวกท่านกล่าวแก่เขาว่า □เชิญไป เป็นสุขเถิด ขอให้อบอุ่น และอิมเถิด□ และไม่ได้ให้สิ่งซึ่งจำเป็นต่อร่างกายแก่เขา จะเป็นประโยชน์อะไรเล่า 17 ความเชื่อก็เช่นเดียวกัน ถ้าปราศจากการกระทำ ก็ตายโดยลำพังแล้ว 18 แต่คงมีผู้ค้านว่า □ท่านมีความเชื่อ และข้าพเจ้ามีการกระทำ□ จงแสดงความเชื่อของท่านที่ปราศจากการกระทำให้ข้าพเจ้าเห็น และข้าพเจ้าจะแสดงให้ท่านเห็นความเชื่อของข้าพเจ้าโดยการกระทำของข้าพเจ้า 19 ท่านเชื่อว่ามิพระเจ้าองค์เดียว นั่นก็ดีอยู่แล้ว แม้พวกปิศาจก็เชื่อเช่นกัน และกลัวจนตัวสั่น 20 โอ คนไร้ค่า ท่านอยากจะรู้หรือว่า ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้ว

ตัวอย่างของอับราฮัมและราหับ

21 เมื่ออับราฮัมบิดาของเราได้ถวายอิสอัคบุตรชายของท่านบนแท่นบูชา จึงได้ความชอบธรรมโดยการกระทำไม่ใช่หรือ 22 ท่านทั้งหลายคงเห็นแล้วว่า ความเชื่อได้กระทำกิจร่วมกับกรกระทำของท่าน และความเชื่อก็สมบูรณ์ได้โดยการกระทำ 23 และพระคัมภีร์ก็สำเร็จที่ว่า □อับราฮัมได้เชื่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน□ และท่านได้ชื่อว่า เป็น □สหายของพระเจ้า□ 24 ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่า ผู้ใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ ก็เนื่องด้วยการกระทำ และมีใจด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว 25 เช่นเดียวกันราหับหญิงแพศยาก็ได้ความชอบธรรมเนื่องด้วยการกระทำด้วยมิใช่หรือ เมื่อนางได้รับรองผู้ส่งข่าวเหล่านั้น และส่งเขาไปเสียทางอื่น 26 เพราะกายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นตายแล้วนั้นใด ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายแล้วนั้นนั้นเช่นเดียวกัน

3

ความชั่วร้ายของลิ้น

1 ฟัน้องทั้งหลายของข้าพเจ้า อย่าเป็นอาจารย์กันมากมายหลายคนนักเลย เพราะท่านก็รู้ว่าเราทั้งหลายจะได้รับการพิพากษาที่เข้มงวดกว่าผู้อื่น 2 เพราะเราทุกคนทำผิดพลาดกันไปหลายๆอย่าง ถ้าผู้ใดมิได้ทำผิดทางวาจา ผู้นั้นก็เป็นคนดีรอบคอบแล้ว และสามารถบังคับทั้งตัวไว้ได้ด้วย 3 ดูเถิด เราเอาเหล็กบงเหียนใส่ปากม้าเพื่อให้มันเชื่อฟังเราก็บังคับมันให้ไปไหนๆได้ทั้งตัว 4 จงดูเรือด้วยเช่นกัน ถึงแม้ว่าเป็นเรือใหญ่ และถูกลมแรงพัดแล่นไป เรือก็ยังหันไปมาด้วยหางเสือเล็กๆตามใจนายท้ายที่จะให้ไปทางไหน 5 เช่นนั้นแหละลิ้นก็เป็นอวัยวะเล็กๆด้วย และพุดโธ้อวดอ้าง

การใหญ่ จงดูเถิด ไฟนิตเดียวอาจเผาไหม้มากเท่าใด ⁶ และ
 ลึนนั้นก็เป็นไฟ เป็นโลกแห่งการชั่วช้าซึ่งตั้งอยู่ในบรรดา
 อวัยวะของเรา เป็นเหตุให้ทั้งกายเป็นมลทินไป ทำให้วิถีแห่ง
 ธรรมชาติเผาไหม้ และมันเองก็ติดไฟจากนรก ⁷ เพราะสัตว์
 เดียร์จฉานทุกชนิด ทั้งนก ภูเขา และสัตว์ในทะเลก็เลี้ยงให้เชื่อง
 ได้ และมนุษย์ก็ได้เลี้ยงให้เชื่องแล้ว ⁸ แต่ลึนนั้นไม่มีมนุษย์
 คนใดสามารถทำให้เชื่องได้ ลึนเป็นสิ่งชั่วซึ่งยับยั้งไม่ได้ และ
 เต็มไปด้วยพิษร้ายถึงตาย ⁹ เราทั้งหลายสรรเสริญพระเจ้า
 คือพระบิดาด้วยลึนนั้น และด้วยลึนนั้นเราก็แข่งด่ามนุษย์
 ซึ่งถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า ¹⁰ คำสรรเสริญ
 และคำแข่งด่าก็ออกมาจากปากอันเดียวกัน ฟันของทั้งหลาย
 ของข้าพเจ้า ไม่ควรให้เป็นเช่นนั้นเลย ¹¹ บ่อน้ำพุจะมีน้ำจืด
 และน้ำกร่อยพุ่งออกมาจากช่องเดียวกันได้หรือ ¹² ฟันของทั้ง
 หลายของข้าพเจ้า ต้นมะเดื่อจะออกผลเป็นมะกอกเทศได้
 หรือ หรือเถาองุ่นจะออกผลเป็นมะเดื่อได้หรือ เช่นเดียวกัน
 ไม่มีบ่อน้ำพุใดจะให้ทั้งน้ำเค็มและน้ำจืดได้ ¹³ ในพวกท่าน
 ผู้ใดมีสติปัญญาและประกอบด้วยความรู้ ก็ให้ผู้นั้นแสดง
 การประพฤติของตนด้วยกริยาอันดี มีใจอ่อนสุภาพประกอบ
 ด้วยปัญญา ¹⁴ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมีใจอิจฉาอันขมขื่นและ
 อាកารแก่งแย่งกันในใจของท่าน อย่าอวดเลย และอย่าพ
 ดมู สาท่อความจริง ¹⁵ ปัญญาเช่นนี้ไม่ได้มาจากเบื้องบน
 แต่เป็นปัญญาอย่างโลก และเป็นเดียร์จฉานตื้นหา และเป็น
 เช่นปีศาจ ¹⁶ เพราะเวลาที่ใดมีความอิจฉาและการแก่งแย่งกัน
 ที่นั่นก็รุ่มรวยและมีการกระทำชั่วช้าเลวทรามทุกอย่าง ¹⁷ แต่
 ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็น
 ความสงบสุข สุภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตาและ

ผลอันดี ไม่มีความลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด ¹⁸ และผลแห่งความชอบธรรมก็หว่านลงในสันติสุขของคนเหล่านั้นที่ก่อให้เกิดสันติสุข

4

ตำหนิการดำเนินชีวิตฝ่ายโลก

¹ อะไร เป็นสาเหตุของ สงคราม และ การทะเลาะวิวาทกันในพวกท่าน มิใช่ราคะตัณหาของท่านหรือที่ต่อสู้กัน ในอวัยวะของท่าน ² ท่านทั้งหลายอยากได้ แต่ไม่ได้ ท่านก็ฆ่ากัน ท่าน โลกแต่ไม่ได้ ท่านก็ทะเลาะและทำสงครามกัน ที่ท่านไม่มีเพราะท่าน ไม่ได้ขอ ³ ท่านขอและไม่ได้รับ เพราะท่านขอผิดหวังได้ไปเพื่อสนองราคะตัณหาของท่าน ⁴ ท่านทั้งหลายผู้ล่วงประเวณีชายหญิงเอ๋ย ท่านไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้นคือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้นผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็เป็นศัตรูของพระเจ้า ⁵ ท่านคิดว่าพระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างเปล่าประโยชน์หรือที่ว่า □พระวิญญานที่สถิตอยู่ในเราทั้งหลายมีความรู้สึกหึงหวง□ ⁶ แต่พระองค์ได้ทรงประทานพระคุณเพิ่มขึ้นอีก เหตุฉะนั้นพระองค์จึงตรัสว่า □พระเจ้าทรงต่อสู้ผู้ที่หึงจองหอง แต่ทรงประทานพระคุณแก่คนที่ใจถ่อม□ ⁷ เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงยอมน้อมกายต่อพระเจ้า จงต่อสู้กับพญามาร และมันจะหนีไปจากท่าน ⁸ จงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะสถิตอยู่ใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด และคนสองใจเอ๋ย จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์ ⁹ จงเป็นทุกขโศกเศร้าและคร่ำครวญ จงให้การหัวเราะของตนกลับกลายเป็นการคร่ำครวญ และความปิติยินดีของตนกลับกลายเป็น

ความเสร้าง่าย 10 ท่านทั้งหลายจงถ่อมตัวในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์จะทรงยกชูท่านขึ้น

อย่าตัดสินพี่น้องของตน

11 พี่น้องทั้งหลาย อย่าใส่ร้ายซึ่งกันและกัน ผู้ใดที่พูดใส่ร้ายพี่น้องและตัดสินพี่น้องของตน ผู้นั้นก็กล่าวร้ายต่อพระราชบัญญัติ และตัดสินพระราชบัญญัติ แต่ถ้าท่านตัดสินพระราชบัญญัติ ท่านก็ไม่ใช่ผู้ที่ประพฤติตามพระราชบัญญัติ แต่เป็นผู้ตัดสิน 12 มีผู้ทรงตั้งพระราชบัญญัติแต่เพียงองค์เดียว คือพระองค์ผู้ทรงสามารถช่วยให้รอดได้ และทรงสามารถทำลายเสียได้ แต่ท่านเป็นผู้ใดเล่า ท่านจึงตัดสินผู้อื่น

อย่าอวดอ้างถึงพรุ่งนี้

13 ดูเถิด ท่านที่พูดว่า □วันนี้หรือพรุ่งนี้เราจะเข้าไปในเมืองนั้นเมืองนี้ และจะอยู่ที่นั่นปีหนึ่ง และจะค้าขายได้กำไร □ 14 แต่ว่าท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าจะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นอะไรเล่า ก็เป็นเหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่แต่ประเดี๋ยวหนึ่งแล้วก็หายไป 15 ท่านทั้งหลายควรจะพูดว่า □ถ้าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงโปรด เราจะมีชีวิตอยู่ และจะกระทำการนี้หรือสิ่งนั้น□ 16 แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายยินดีในการโอ้อวดของตน ความยินดีอย่างนี้เป็นความชั่วทั้งสิ้น 17 เหตุฉะนั้น คนใดที่รู้จักกระทำความดี และไม่ได้กระทำบาปจึงมีแก่คนนั้น

5

ตักเตือนคนมั่งมี

1 ดูเถิด ท่านผู้มั่งมี จงร้องไห้โอดครวญเพราะความวิบัติ ซึ่งจะเกิดขึ้นกับท่าน 2 ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพังไป และมอดก็กัดกินเสื้อผ้าของท่าน 3 ทองและเงินของท่านก็เกิดสนิม และสนิมนั้นจะเป็นพยานหลักฐานต่อท่าน และจะกินเนื้อท่านดจไฟ ท่านได้สะสมสมบัติไว้แล้วสำหรับวันสุดท้าย 4 ดูเถิด ค่าจ้างของคณงานที่ได้เกี่ยวข้าวในนาของท่าน ซึ่งท่านได้นอ้โงงไว้นั้น ก็ร่ำร้องขึ้น และเสียงร้องของคนที่เกี่ยวข้าวนั้น ได้ทราบถึงพระภรณ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของจอมโยธาแล้ว 5 ท่านมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างฟุ่มเฟือยและสนุกสนาน ท่านได้บำรุงเลี้ยงจิตใจของท่านเหมือนอย่างในวันประหาร 6 ท่านได้ตัดสินลงโทษ และได้ฆ่าคนชอบธรรม เขาก็ไม่ได้ต่อสู้ท่าน

จงคอยทำการเสด็จกลับมา

7 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงอดทนจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะเสด็จมา ดูเถิด ชาวนารอคอยผลอันล้ำค่าที่จะได้จากแผ่นดิน และเพียรคอยจนกระทั่งมีฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู 8 ท่านทั้งหลายก็จงอดทนเช่นนั้นเหมือนกัน จงตั้งอกตั้งใจให้ดี ด้วยว่าการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าก็จวนจะถึงอยู่แล้ว 9 พี่น้องทั้งหลาย จงอย่าขุ่นเคืองใจดอกนั้น เกรงว่าท่านจะถูกพิพากษา ดูเถิด องค์พระผู้พิพากษาทรงประทับยืนอยู่หน้าประตูแล้ว 10 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า จงเอาแบบอย่างในการทนทุกข์และการอดทนของพวกศาสดาพยากรณ์ ผู้ได้กล่าวในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า 11 ดูเถิด เราถือว่าผู้ที่อดทนก็เป็นสุข ท่านได้ยืนเกี่ยวกับความอดทนของโยบ และได้เห็นที่สุดปลายแห่งองค์พระ

ผู้เป็นเจ้าของแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมไปด้วยพระเมตตาและความกรุณาปรานีสักเท่าใด

การอธิษฐานเพื่อคนป่วย

12 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมดก็คือ จงอย่าปฏิญาณ ไม่ว่าจะโดยอ้างฟ้าสวรรค์หรือแผ่นดินโลก และไม่ว่าจะโดยคำปฏิญาณอื่นใดก็ตาม แต่ที่ควรว่าใช่ก็จงว่าใช่ ที่ควรว่าไม่ก็จงว่าไม่ เกรงว่าท่านจะต้องถูกลงโทษ 13 มีผู้ใดในพวกท่านทนทุกข์หรือ จงให้ผู้ผู้นั้นอธิษฐาน มีผู้ใดรำเริงยินดีหรือ จงให้ผู้ผู้นั้นร้องเพลงสรรเสริญ 14 มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า 15 และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำความบาป ก็จะทำให้เขาหายโรค 16 ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล 17 ท่านเอลียาห์ก็เป็นมนุษย์ที่มีสภาพอารมณ์เช่นเดียวกับเราทั้งหลาย และท่านได้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อไม่ให้ฝนตก และฝนก็ไม่ตกต้องแผ่นดินเป็นเวลาถึงสามปีกับหกเดือน 18 และท่านได้อธิษฐานอีกครั้งหนึ่ง และฟ้าสวรรค์ได้ประทานฝนให้ และแผ่นดินจึงได้งอกพืชผลต่างๆ 19 พี่น้องทั้งหลาย ถ้าคนใดในพวกท่านหลงผิดไปจากความจริง และผู้ใดชักจูงเขาให้เขากลับใจเสียใหม่ได้ 20 จงให้ผู้ผู้นั้นรู้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปคนนั้นให้พ้นจากทาง

ผิดของเขา ก็ได้ช่วยชีวิตหนึ่งให้รอดพ้นจากความตาย และได้ปกปิดการบาปเป็นอันมากไว้

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a